

Günahın Çocukları

– mucit55macit · 03 Haziran 2013

Savaşlarda çocuklar vurulup da düşerken,
Açlık ve susuzluktan toprakları eşerken,
Ülkemi yönetenler her gün ahkâm keserken,
Emanet olan canlar için için yanıyor.
Parmaklıklar ardında iğrençliği yaşarken.

Akranları okulda, sınıflarda koşarken,
Emsalleri oyunda, eğlenceyle coşarken,
Özgürlüğün hazzını evlerinde yaşarken,
Gelecek umutları o yaşlarda sönüyor.
Sıcak yuva hasreti yüreklere düşerken.

Hapsetmek en kolayı, hortumla dövülürken,
Gönülleri kırılıp alçakça sövülürken,
Derdi olup gelenler, it gibi kovulurken,
Hasta ruhlu bedenler sokaklara dönüyor.
Tükenmiş sevgileri, suçlarla övünürken.

Görkemli yapılara övünüp bakılırken,
Her tepeye bir cami, AVM dikilirken,
Ülkenin her yanına duble yol çekilirken,
Küçücük yüreklerin sevgileri donuyor.
Şefkat görmeyen kalbe, gözyaşı ekilirken.

Eğitim verilmeden sokağa atılırken,
Çocuk yaşta bedenler kahpece satılırken,
Suçlular ordusuna yeniler katılırken,
Yardım bekleyen ele art niyetler konuyor.
Şehrin metruk yerinde sahipsiz yatılırken.

Bütün çirkinliklere bedenler serilirken,
İnsanlıktan nasipsiz yönetim verilirken,
Sevgiye hasret ruhu nefrete karılırken,
Ne var? Bunda diyenler, özlerini sunuyor.
Günahın çocukları, suçlara sarılırken.

Mehmet Macit

02.05.2013

İzmir